



ROZHODNUTIE

Číslo: 008/5485/2026/PR/SD
Číslo spisu: 2368-2026-BA

V Bratislave dňa 11. 05. 2026

Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, predseda, ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly, oddelenia správnych konaní č. 0011/2026/K z 28. januára 2026

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti BAMIPA, s.r.o., Továrenská 1219, 956 18 Bošany, IČO 36 537 608, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly, oddelenia správnych konaní č. 0011/2026/K z 28. januára 2026 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor kontroly, oddelenie správnych konaní (ďalej len „úrad“ alebo „prvostupňový orgán“) vydal 28. januára 2026 rozhodnutie č. 0011/2026/K, č. sp. 512-2026-BA, ktorým bola spoločnosti BAMIPA, s.r.o., Továrenská 1219, 956 18 Bošany, IČO 36 537 608 (ďalej len „účastník konania“) uložená podľa § 91 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 26/2025 Z. z. (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z. z.“) pokuta vo výške 1 500,- eur za spáchanie správneho deliktu tým, že účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 96n ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z., pretože do 30. júna 2025 písomne nepožiadal úrad o uvedenie údajov o vlastníkovi elektroenergetického zariadenia v povolení č. 2006E 0224 – 3. zmena z 23. decembra 2019 na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny a dodávka elektriny, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 91 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z.
2. Rozhodnutie č. 0011/2026/K z 28. januára 2026 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 29. januára 2026.
3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 10. februára 2026 a zaevidované pod ev. č. 5485/2026/BA (ďalej len „odvolanie“).

4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 11. marca 2026 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením ev. č. 1628/2026/BA z 15. januára 2026 začal správne konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre správne konanie a vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty bude zistenie porušenia zákona č. 251/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 96n ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania 19. januára 2026. Prvostupňový orgán zároveň účastníkovi konania uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
6. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania dňa 19. januára 2026.
7. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností vydal 28. januára 2026 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške 1 500,- eur podľa § 91 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 29. januára 2026.

II. Odvolanie účastníka konania

8. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 10. februára 2026. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne:

„Podľa prechodného ustanovenia § 96n ods. 3 zákona o energetike bol držiteľ povolenia povinný „do 30. júna 2025 písomne požiadať úrad o uvedenie údajov o vlastníkovi elektroenergetického zariadenia ...v povolení“. Za nesplnenie tejto povinnosti zákon ukladá úradu povinnosť sankcionovať držiteľa povolenia – podľa § 91 ods. 1 písm. c) zákona o energetike sa pokuta za porušenie povinnosti podľa § 96n ods. 3 zákona pohybuje v rozmedzí od 1 000 EUR do 1 000 000 EUR. Úrad v napadnutom rozhodnutí uložil odvolateľovi pokutu vo výške 1 500 EUR, teda tesne nad dolnou hranicou zákonného rozpätia. Odvolateľ nespochybňuje, že povinnosť podľa § 96n ods. 3 zákona formálne splnil až po uplynutí stanovenej lehoty. Domnieva sa však, že v danom prípade existovali výnimočné okolnosti odôvodňujúce upustenie od sankcie, resp. aspoň uloženie sankcie na samom dolnom limite. Uložená pokuta 1 500 EUR je podľa názoru odvolateľa zjavne neprimeraná vzhľadom na nízku závažnosť porušenia a spĺňa skôr represívnu než preventívnu funkciu, hoci účel právnej úpravy bol už fakticky naplnený. V tejto súvislosti odvolateľ zdôrazňuje najmä tieto uvedené skutočnosti:

V prvom rade má spoločnosť BAMIPA, s.r.o. za podstatné poznamenať, že k omeškaniu podania žiadosti o zmenu povolenia došlo v dôsledku administratívneho nedopatrenia. Odvolateľ konal po celý čas v dobrej viere a nemal žiadny úmysel mariť alebo obchádzať

zákonne povinnosti. Porušenie malo výlučne formálny charakter – spočívalo len v neskorom doložení údajov, pričom samotný stav povolenia či podnikania odvolateľa pretrvával, bol inak plne v súlade so zákonom, bez úmyslu porušiť zákon. Zároveň hneď ako si odvolateľ uvedomil opomenutie splniť uvedenú povinnosť, podnikol kroky na jeho nápravu. Protiprávny stav bol bezodkladne odstránený – dňa 19. januára. 2026 odvolateľ písomne podal úradu žiadosť o doplnenie údajov o vlastníkovi zariadenia do povolenia. Týmto síce oneskorene, ale predsa splnil povinnosť uloženú § 96n ods. 3 zákona o energetike. Odvolateľ tak iniciatívne hneď po uvedomení si nedostatkov zabezpečil nápravu.

Zároveň je nevyhnutné poznamenať, že vlastnícke vzťahy boli po celý čas riadne preukázateľné - údaje o vlastníkovi predmetného elektroenergetického zariadenia síce neboli formálne uvedené v povolení k 30. 6. 2025, avšak vlastnícke vzťahy k zariadeniu boli počas celej doby nesporné a riadne evidované v katastri nehnuteľností (list vlastníctva č. xxxx). Existencia vlastníckych vzťahov ako aj totožnosť vlastníka tak boli kedykoľvek overiteľné z verejných registrov. Odvolateľ zdôrazňuje, že v dôsledku tohto opomenutia nedošlo k žiadnej ujme, nevznikla žiadna škoda ani riziko ohrozenia bezpečnosti či narušenia riadnej distribúcie elektriny. Zariadenie bolo nepretržite prevádzkované bezpečne a v súlade s predpismi.

Taktiež v konaní pred úradom odvolateľ aktívne spolupracoval a poskytol súčinnosť pri objasňovaní skutkového stavu. Úradu predložil všetky požadované doklady preukazujúce stabilné majetkové vlastníctvo zariadenia – okrem kópie listu vlastníctva č. xxxx aj príslušnú situáciu (mapu s vyznačením zariadenia) a miestny prevádzkový predpis zariadenia, ktorý mu bol v roku 2025 schválený. Tieto podklady jasne potvrdili, že elektroenergetické zariadenie bolo od počiatku vo vlastníctve odvolateľa a že nedošlo k žiadnej zmene vlastníka, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie. Odvolateľ tak odstránil akékoľvek pochybnosti úradu o majetkovej stabilite a prevádzkovej bezpečnosti zariadenia.

Za nevyhnutné je taktiež poznamenať, že odvolateľ je držiteľom platného povolenia na podnikanie v elektroenergetike už dlhšiu dobu. Úrad po podaní vyššie uvedenej žiadosti spoločnosti BAMIPA, s.r.o. tieto údaje o vlastníkovi bez prieťahov zapracoval do povolenia. Dokazuje to vydanie rozhodnutia ÚRSO č. 0008/2026/E-PE zo dňa 23. januára 2026, ktorým bola uskutočnená 4. zmena povolenia a doplnené identifikačné údaje o vlastníkovi elektroenergetického zariadenia. Po tejto zmene povolenie odvolateľa naďalej platí pre pôvodný rozsah činností bez akejkoľvek zapracovanej zmeny. Inými slovami, legislatívny cieľ povinnosti podľa § 96n ods. 3 zákona bol naplnený – povolenie je aktualizované a obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti.

Všetky vyššie uvedené okolnosti jednoznačne svedčia o nízkej spoločenskej škodlivosti daného správneho deliktu a o maximálnej možnej miere poľahčujúcich faktorov na strane odvolateľa. Porušenie bolo čisto formálne, bez dôsledkov na trhu s elektrinou či na tretie osoby, a odvolateľ konal proaktívne k náprave. Sankcionovať takýto delikt pokutou vo výške presahujúcej minimálnu sadzbu predstavuje prísny formalizmus v rozpore so zásadou primeranosti trestu. Odvolateľ poukazuje aj na účel sankcií v správnom práve – pokuty nemajú likvidačný alebo represívny cieľ, ale predovšetkým motivovať regulované subjekty k dodržiavaniu povinností. V danom prípade však odvolateľ už povinnosť splnil a ďalšie trvanie na pokute plní len represívnu funkciu bez opodstatnenia.

Odvolateľ zároveň považuje za dôležité poukázať aj na svoje ekonomické postavenie a charakter vykonávanej činnosti. Spoločnosť BAMIPA, s.r.o. nevykonáva distribúciu elektriny ako svoju výlučnú ziskovú podnikateľskú činnosť v komerčnom rozsahu, ale zabezpečuje distribúciu elektrickej energie výlučne v rámci malého priemyselného parku.

Distribučná činnosť má pre spoločnosť skôr charakter technického a prevádzkového zabezpečenia základnej infraštruktúry pre nájomcov areálu než podnikania s cieľom dosahovania hospodárskeho prospechu. V tomto kontexte je potrebné zdôrazniť, že uložená pokuta vo výške 1 500 EUR predstavuje pre odvolateľa neprimerane vysokú finančnú záťaž, a to najmä vzhľadom na súčasnú nepriaznivú ekonomickú situáciu, rast nákladov na energiu, údržbu a prevádzku infraštruktúry, ako aj všeobecný tlak na likviditu menších podnikateľských subjektov. Pre spoločnosť, ktorá z predmetnej regulovanej činnosti primárne negeneruje zisk, má takáto sankcia citelný a bolestivý dopad na jej hospodárenie, pričom jej represívny účinok je v danom prípade neúmerný povahe a závažnosti formálneho pochybenia. Odvolateľ je preto presvedčený, že aj z tohto dôvodu je potrebné pri ukladaní sankcie dôsledne uplatniť zásadu primeranosti a individualizácie trestu, keďže cieľ zákona – zabezpečenie transparentnosti vlastníckych vzťahov – bol už splnený a ďalšie trvanie na sankcii v uloženej výške má pre odvolateľa likvidačné, resp. neprimerane represívne účinky, ktoré nie sú v súlade s preventívnym účelom správneho trestania.

S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolateľ navrhuje, aby odvolací orgán zrušil napadnuté rozhodnutie č. 0011/2026/K v plnom rozsahu a upustil od uloženia pokuty odvolateľovi. V prípade, ak by odvolací orgán nesúhlasil s úplným zrušením pokuty, odvolateľ alternatívne navrhuje zmeniť výrok napadnutého rozhodnutia tak, že výška uloženej pokuty sa znižuje na zákonom ustanovené minimum, t. j. 1 000 EUR. “.

III. Druhostupňové konanie

9. *Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
10. *Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernené vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
11. *Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
12. *Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
13. *Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*

14. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
15. Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.*
16. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
17. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
18. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 251/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.
19. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza záznam ev. č. 1624/2026/BA z 15. januára 2026 – odpis registrovaného subjektu z registra právnických osôb a podnikateľov, kópia povolenia č. 2006E 0224 – 3. zmena z 23. decembra 2016.
20. Odvolací orgán z administratívneho spisu prvostupňového orgánu zistil, že prvostupňový orgán oznámením ev. č. 1628/2026/BA z 15. januára 2026 začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 251/2012 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
21. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa ďalej nachádza záznam ev. č. 2205/2026/BA z 19. januára 2026 – sprievodný list k vyjadreniu účastníka správneho konania – sp. zn. 512-2026-BA, záznam ev. č. 3567/2026/BA z 28. januára 2026 – rozhodnutie č. 0011/2026/K, záznam ev. č. 5485/2026/BA z 10. februára 2026 – odvolanie proti rozhodnutiu č. 0011/2026/K, záznam ev. č. 10853/2026/BA z 11. marca 2026 - postúpenie odvolania, záznam ev. č. 10855/2026/BA z 11. marca 2026 - presun spisu medzi organizačnými útvarmi a záznam ev. č. 10856/2026/BA z 11. marca 2026 - upovedomenie.
22. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie ev. č. 11739/2026/BA zo 16. marca 2026, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 251/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu ich zistenia a navrhnúť ich doplnenie v stanovenej lehote sedem pracovných dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 17. marca 2026.

23. Účastník konania sa pred vydaním rozhodnutia o podanom odvolaní odvolaciemu orgánu nevyjadril, ani neuplatnil svoje právo nahliadnuť do spisu pred vydaním rozhodnutia v odvolacom konaní.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

24. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
25. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.
26. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 251/2012 Z. z. a správnym poriadkom.
27. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
28. Podľa § 96n ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. *držiteľ povolenia je povinný do 30. júna 2025 písomne požiadať úrad o uvedenie údajov o vlastníkovi elektroenergetického zariadenia, zariadenia na výrobu, prepravu, distribúciu a uskladňovanie plynu, zariadenia na prepravu pohonných látok alebo ropy, zariadenia na plnenie tlakových nádob alebo zariadenia na rozvod skvapalneného plynného uhl'ovodíka v povolení.*
29. Podľa § 91 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z. *úrad uloží pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe vo výške od 1 000 eur do 1 000 000 eur za porušenie povinností podľa § 10 ods. 8 až 13, § 18 ods. 3, 14 a 15, § 19 ods. 7 a 12, § 19a, § 37a ods. 3 a 5, § 96n ods. 2 a 3 alebo za porušenie povinností subjektu zúčtovania uložených v § 15 ods. 11 organizátora krátkodobého trhu s elektrinou uložených v § 37 alebo prevádzkovateľa kombinovanej siete uložených v § 68.*
30. Podľa § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. *pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností.*
31. Prvostupňový orgán účastníkovi konania za spáchanie správneho deliktu uvedeného v rozhodnutí uložil pokutu vo výške 1 500,- eur podľa § 91 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z.
32. Účastník konania podal proti rozhodnutiu odvolanie, v ktorom nerozporoval spáchanie správneho deliktu, žiadal upustenie od sankcie a odvolával sa voči výške uloženej pokuty.
33. Odvolací orgán uvádza, že sa stotožňuje so zistením prvostupňového orgánu ohľadne dopustenia sa správneho deliktu podľa výroku rozhodnutia, pretože účastník konania

porušil povinnosť ustanovenú v § 96n ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. tým, že do 30. júna 2025 písomne nepožiadaval úrad o uvedenie údajov o vlastníkovi elektroenergetického zariadenia v povolení č. 2006E 0224 – 3. zmena z 23. decembra 2019 na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny a dodávka elektriny.

34. K argumentácii účastníka konania, ktorou uvádza, že *„sa domnieva že v danom prípade existovali výnimočné okolnosti odôvodňujúce upustenie od sankcie, resp. aspoň uloženie sankcie na samom dolnom limite“*, uvádza odvolací orgán nasledovné.
35. Odvolací orgán uvádza, že zákon č. 251/2012 Z. z. neumožňuje upustiť od uloženia pokuty, pretože v prípade zistenia, že sa držiteľ povolenia dopustí správneho deliktu, je úrad ako správny orgán povinný uložiť držiteľovi povolenia pokutu, pričom táto povinnosť mu vyplýva priamo z ustanovenia § 91 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 251/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku napadnutého rozhodnutia. K zohľadneniu okolností majúcich vplyv na stanovenie výšky pokuty odvolací orgán odkazuje na bod 42. a nasledujúce tohto rozhodnutia.
36. K časti argumentácie, ktorou účastníka konania vyjadruje, že *„konal v dobrej viere a nemal žiadny úmysel mariť alebo obchádzať zákonné povinnosti“*, odvolací orgán uvádza nasledovné.
37. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb, ktoré sú postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 251/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorým konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správneho deliktu dopustil konaním, ktorého spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je objektívna, pretože zákon č. 251/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť. Odvolací orgán dodáva, že skutočnosti uvedené v odvolaní nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za spáchaný správny delikt.
38. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu

dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.

39. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.
40. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutok, ktorého sa účastník konania dopustil.
41. Odvolací orgán ďalej uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Skutkový stav je bez pochybností možné podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 91 zákona č. 251/2012 Z. z. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
42. K argumentom účastníka konania ohľadne výšky uloženej pokuty odvolací orgán uvádza nasledovné.
43. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
44. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického

uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.

45. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z.). Navyiac, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadiskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).
46. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci v priebehu správneho konania postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Ako bolo už uvedené, zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaneho správneho deliktu. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za to, že prvostupňový orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia s dostatočnou starostlivosťou tak, aby zachoval čo najvyššiu mieru objektivity za účelom vydania zákonného rozhodnutia.
47. K argumentácii účastníka konania „o nízkej spoločenskej škodlivosti daného správneho deliktu“ odvolací orgán uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Uvedený právny záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky. Teda, vo vzťahu k správne deliktu

považuje odvolací orgán za potrebné uviesť, že právne predpisy upravujúce oblasť regulácie sieťových odvetví neupravujú materiálny korektív. Z tohto dôvodu sa *de lege lata* materiálneho korektívu nemožno úspešne domáhať a správne orgány nie sú povinné jeho naplnenie skúmať.

48. Teda pre uloženie pokuty za spáchaný správny delikt uvedený vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojim konaním resp. nekonaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
49. Prvostupňový orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že účastník konania je držiteľom povolenia č. 2006E 0224 – 3. zmena, podľa ktorého ako držiteľ povolenia je povinný dodržiavať všetky ustanovenia zákona č. 251/2012 Z. z. Medzi tieto ustanovenia patrí aj ustanovenie § 96n ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z., ktoré bolo prijaté za účelom zvýšenia transparentnosti v oblasti podnikania v energetike, a to tak, že sa rozšírili podmienky na vydanie povolenia na podnikanie v energetike fyzickej osobe alebo právnickej osobe, ktoré sú povinné uviesť údaje o vlastníkovi elektroenergetického zariadenia, zariadenia na výrobu, prepravu, distribúcia a uskladňovanie plynu, zariadenia na prepravu pohonných látok, alebo ropy, zariadenia na plnenie tlakových nádob alebo zariadenia na rozvod skvapalneného plynného uhl'ovodíka. Cieľom tejto úpravy bolo sprehľadniť vzťahy z titulu vlastníctva a nájmu energetických zariadení a zároveň táto úprava úradu napomáha a zjednodušuje rozhodovanie pri zmene alebo zrušení povolenia na podnikanie v energetike. Odvolací orgán dodáva, že účastník konania je ako držiteľ povolenia povinný dodržiavať všetky povinnosti vyplývajúce mu z platnej právnej úpravy regulácie v sieťových odvetviach, za dodržiavanie ktorých nesie zodpovednosť.
50. K argumentom účastníka konania, že je držiteľom platného povolenia na podnikanie v energetike dlhšiu dobu, odvolací orgán uvádza, že účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny, dodávka elektriny. Podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov a zákona č. 251/2012 Z. z., to znamená, že účastník konania má mať ustanovenú odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou. Účastník konania tým, že disponuje povolením na distribúciu elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky.
51. Odvolací orgán dodáva, že dodržiavanie platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom, keďže formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Odvolací orgán dodáva, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 251/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 251/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom

na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 91 zákona č. 251/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 251/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.

52. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 251/2012 Z. z.
53. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivito aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností, je obligatónym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správneho orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
54. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
55. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne aj vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav vecí, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav vecí bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.
56. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy a skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivito aj v ich vzájomných súvislostiach. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil a zobral do úvahy všetky jemu známe alebo účastníkom konania navrhnuté poľahčujúce okolnosti.
57. Prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty zohľadnil skutočnosť, že k spáchaniu správneho deliktu podľa rozhodnutia došlo nesplnením administratívnej povinnosti voči úradu, ako aj

skutočnosť, že spáchaním uvedeného správneho deliktu účastníkom konania neboli spôsobené negatívne dôsledky žiadnemu odberateľovi resp. tretej strane. Rovnako však prvostupňový orgán vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených zákonom. Prvostupňový orgán prihliadol aj na skutočnosť, že uvedeným konaním resp. nekonaním účastníka konania podľa výroku rozhodnutia mohol byť negatívne ovplyvnený výkon pôsobnosti úradu zverený mu zákonom č. 251/2012 Z. z. v oblasti vecnej regulácie.

58. Prvostupňový orgán uviedol, že protiprávny stav v prípade správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia trval od 01. júla 2025 do 18. januára 2026, nakoľko 19. januára 2026 účastník konania úradu doručil žiadosť o doplnenie vlastníkov zariadení. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania v odvolaní, odvolací orgán dodáva, že oznámenie o začatí správneho konania ev. č. 1628/2026/BA z 15. januára 2026 bolo účastníkovi konania doručené dňa 19. januára 2026, pričom v tento deň účastník konania doručil úradu žiadosť o doplnenie vlastníkov zariadení v povolení, teda účastník konania svoju povinnosť podľa § 96n ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. dodatočne splnil a protiprávny stav odstránil až potom, ako úrad na nesplnenie tejto zákonnej povinnosti upozornil doručením oznámenia o začatí správneho konania ev. č. 1628/2026/BA z 15. januára 2026.
59. Prvostupňový orgán ďalej ako prítiažujúcu okolnosť vyhodnotil skutočnosť, že účastník konania sa dopustil správneho deliktu opakovane do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia č. 0052/2023/E-SD z 23. augusta 2023 o uložení pokuty vo výške 2 600,- eur, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. novembra 2023, to znamená, že prvostupňový orgán vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania bol upozornený na dodržiavanie platných právnych predpisov v oblasti regulácie sieťových odvetví a aj napriek tomu sa dopustil opakovane správneho deliktu.
60. Odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z.
61. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženie pokuty za porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. vo výške 1 500,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán pri určení pokuty prihliadol aj na ustálenú judikatúru, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a zároveň aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvedený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.
62. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán pri rozhodovaní prihliadol na viaceré skutočnosti ako sú (i) kritériá ustanovené v § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z., ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia k správne deliktu podľa výroku rozhodnutia

s prihliadnutím na poľahčujúce a pritŕažujúce okolnosti, (ii) primeranosť pokuty, teda aby bola sankcia primeraná k správne deliktu, ktorého sa účastník konania dopustil, (iii) dostatočná výška pokuty na nápravu, teda aby sa účastník konania do budúca vyvaroval porušeniu zákona, (iv) ustálenú judikatúru.

63. Odvolací orgán dodáva, že čo sa týka určenia výšky pokuty za porušenie zákona č. 251/2012 Z. z., prvostupňový orgán tak rozhodol po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa závažnosti, spôsobu, času trvania a možných následkov porušenia povinnosti. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový orgán zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu pokuty, ktorú považuje za primeranú zistenému porušeniu zákona. S poukazom na aplikáciu ustanovenia § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktne v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanoveniach § 91 zákona č. 251/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správneho deliktu a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.
64. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán bol povinný v zmysle ustálenej judikatúry uložiť účastníkovi konania pokutu za porušenie platnej právnej úpravy tak, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúca vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchaný správny delikt. Pokiaľ uložená pokuta nebude citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému porušeniu, do budúca rozmyslí, či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným regulovaným subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví.
65. Účastník konania svojím konaním obišiel zákonom č. 251/2012 Z. z. ustanovenú povinnosť podľa § 96n ods. 3, pričom spáchaním správneho deliktu podľa výroku rozhodnutia mohol byť negatívne ovplyvnený výkon pôsobnosti úradu v oblasti vecnej regulácie. Odvolací orgán preto považuje sankciu vo výške 1 500,- eur za sankciu represívnu, ale zároveň dostatočne preventívnu, aby sa uvedený stav už v budúcnosti neopakoval. Preto je potrebné takéto konanie trestať dôsledne a v rámci zákonných možností. Na tomto mieste odvolací orgán považuje za potrebné uviesť, že účastník konania sa dopustil spáchania správneho deliktu do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, a to rozhodnutia č. 0052/2023/E-SD z 23. augusta 2023

o uložení pokuty vo výške 2 600,- eur, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. novembra 2023. Ďalej odvolací orgán uvádza, že účastníkovi konania bola napadnutým rozhodnutím uložená až šiesta pokuta za dopustenie sa správnych deliktov v oblasti regulácie sieťových odvetví. Odvolací orgán má za to, že predchádzajúce sankcie uložené účastníkovi konania nespĺnili svoj účel najmä z pohľadu individuálnej prevencie, preto bolo na mieste, aby prvostupňový orgán zvolil represívnejší prístup pri ukladaní pokuty účastníkovi konania, čo však neznamená, že pokuta uložená napadnutým rozhodnutím je neprimeraná resp. likvidačná, a to s ohľadom na verejne dostupné výsledky hospodárenia účastníka konania, keďže pokuta vo výške 1 500,- eur predstavuje x,xxx percenta z celkových výnosov účastníka konania v roku 2024 a x,xx percenta zo zisku účastníka konania v roku 2024. Uložená pokuta je primeraná zistenému porušeniu zákona č. 251/2012 Z. z. s ohľadom na zohľadnené kritériá rozhodné pre ukládanie sankcií podľa zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že úrad vedie správne konania vo veci uloženia pokuty za totožné porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. aj s inými regulovanými subjektami, pričom výška uloženej pokuty za ten istý skutok je rovnaká resp. obdobná s prihliadnutím na aplikáciu ustanovenia § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z.

66. K naplneniu účelu sankcie, predovšetkým zabráneniu opakovaného porušenia povinností podľa zákona č. 251/2012 Z. z. zo strany účastníka konania a odradeniu od nezákonného postupu všetkých, ktorí sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností, s cieľom minimalizovať prípady porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona č. 251/2012 Z. z., podľa názoru odvolacieho orgánu dochádza v prípade, že správnym orgánom uložená sankcia je vyčíslená v takom rozsahu, aby bola vnímaná ako represívna a súčasne tak motivovala subjekty konať výlučne v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 1 500,- eur je pokutou primeranou, ktorá plní represívny aj výchovný účel.
67. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že výška uloženej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritériá rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.
68. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
69. Účastník konania v petite odvolania *„navrhuje, aby odvolací orgán zrušil napadnuté rozhodnutie č. 0011/2026/K v plnom rozsahu a upustil od uloženia pokuty odvolateľovi. V prípade, ak by odvolací orgán nesúhlasil s úplným zrušením pokuty, odvolateľ alternatívne navrhuje zmeniť výrok napadnutého rozhodnutia tak, že výška uloženej pokuty sa znižuje na zákonom ustanovené minimum, t. j. 1 000 EUR“*.

70. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 251/2012 Z. z. a pri ukladaní pokuty podľa § 91 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z. vo výške 1 500,- eur za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená pokuta predstavuje 0,15 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 1 000,- eur do 1 000 000,- eur.
71. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s iným, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
72. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške 1 500,- eur, prihliadol na spáchaný správny delikt a ním vyvolané následky, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.
73. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania vo svojom odvolaní neuviedol žiadny argument, ktorý by zakladal dôvod sankčnej moderácie.
74. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti podľa zákona č. 251/2012 Z. z.
75. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 1 500,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom ustanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. (od 1 000,- eur do 1 000 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu, plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 251/2012 Z. z.
76. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 251/2012 Z. z. a svojím

konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

77. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
78. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške 1 500,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom ustanovenú sadzbu (od 1 000,- eur do 1 000 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 251/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 251/2012 Z. z.
79. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxxx.
80. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Jozef Holjenčík
predseda